

Evangelí del dissabte de la setmana XIV de durant l'any: som fills estimadíssims de Déu

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XIV de durant l'any. Les nostres pors afloren al dia a dia: de donar testimoniatge de Jesús, de les persones que van contra la nostra fe. Davant d'aquestes pors, Jesús ens dona la solució: continuar donant testimoniatge cristià sentint-nos molt feliços per ésser fills de Déu.

Evangelí (Mt 10, 24-33)

El deixeble no és més que el seu mestre, ni el criat més que el seu amo. El deixeble en té prou de ser com el seu mestre, i el criat, com el seu amo. Si al cap de casa l'han tractat de Beelzebul, molt més hi tractaran els altres de la casa.

Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. ¿No es venen dos ocells per una moneda? Doncs bé, ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. Per tant, no

tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel. Però al qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare del cel.

Comentari

En aquest passatge, Jesús ens parla de les nostres pors. “No tingueu por” de proclamar l'Evangeli. Ens crida a no ser cristians a la foscor, sinó cristians a plena llum. Avui hi ha el perill de reduir la fe a l'àmbit privat, de pensar que la fe la practico pel meu compte, desvinculada de la relació amb els altres.

La societat moderna ens pressiona perquè no difonguem l'Evangeli i el

mantinguem al fur intern. Tenim el perill de convertir-nos en cristians de portes endins, que la vida cristiana no es vegi reflectida a la nostra vida social i professional. Jesús, en canvi, ens mostra un camí força diferent: “Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum”. Ens crida a ésser testimonis seus al món, a portar el seu missatge a tots els llocs de la terra. A donar llum als homes.

També tenim por de les persones que pretenen arraconar-nos, els cristians. “No tingueu por dels qui maten el cos, però no poden matar l'ànima”. Els amos de la nostra ànima som nosaltres mateixos: governem la nostra pròpia vida, el nostre propi camí. Tan sols hem de témer els que busquen que caiguem en el pecat.

Jesús ens dona la clau per superar les pors: el valor d'ésser fills de Déu. No només som valuosos per ser imatge i semblança de Déu, sinó que ell ens

ha fet fills seus. I en ésser fills, som estimats de manera absoluta per Déu. Estimats no pas pel que fem, ni per com ho fem, sinó pel que som: fills estimadíssims de Déu.

Aquesta confiança en el nostre Pare Déu ens fa capaços de portar a la pregària amb ell totes les realitats de la vida: les fatigues, els patiments, el compromís quotidià per ésser cristians. Totes les nostres activitats quotidianes són importants per a Déu: “fins i tot els cabells, us té comptats”. Amb aquesta proximitat d'un fill amb el Pare, les pors desapareixen. Aquesta certesa d'ésser estimats ens porta a ser capaços de donar testimoniatge de Jesús al món.

Pablo Erdozain // Kiane Metzler
- Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dissabte-de-la-setmana-xiv-de-durant-
lany-som-fills-estimadissims-de-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dissabte-de-la-setmana-xiv-de-durant-lany-som-fills-estimadissims-de-deu/)
(15/03/2026)